

В Італії і Альбаві.

ВІДЕНЬ, 8. липня (Таб.) Урядово:

Бой за становища на схід від Момте Пертіка тривали до пополудня. Сім разів хоробрі полк „Оттомані“ ч. 79 в протинаступак скидав ся на неприятеля, який його зачинав складала була всім вломана і він вкінці мусів втечи до своїх ровів. Командант сего полку є Берштлайтнант Карле Цолдєр поляг геройською смертю на чолі своїх хоробрих війск.

Вирсчм на південнім заході не було важніших подій.

В Альбанії перейшли вчора Італійці над середною і долішньою Воювою сильним західним крилом до наступу. Наші становища, висунені вперед в долині ріки виявили ми вваді в напрямі головних становищ.

Гарматні бої на Заході.

БЕРЛІН, 8. липня (Вольф). Урядово:

Група гн. Рурпста: Дівлісць артилерії віджила під вечір і приборала протигом нечи часами велику силу по обох боках Лі, над каналом Ля Бассе і по обох боках Сомми. Жива стежа діяльність. Сильні випадки неприятеля під Меррі на відені від Лі не дали ся.

Група гн. наст. престолу: На захід від Шатеу Тілері тривала жива боєва діяльність. Присутні неприятеля на відтинк Сігнов і на південній захід від Ремс відперто.

Вечером: Англійські частини наступили по обох боках каналу Ля Бассе серед важких втрат не вдали ся.

НОВИНКИ.

Львів, 9. липня 1918.

— Архивний Вільгельм у ціврв. Українське Бюро Пресове у Відні доносить: Дня 2. с. м. прийав сюди з України архивний Вільгельм і був прихатий ціврсс на аудієнції двічі: раз 2. с. м., а в друге 4. с. м.

— Розгляне Сюзв визволення України. Отстанє число „Вістника політики, літератури й життя“ приносить на вступі зааву, в котрій читаємо між ин.: Союз визволення України, як організації викликає обставинами війни й на воєнний час приваженя, виконавши величезну своїми розмірами й результатами культурно й культуру правне та доживши до здійснення свого програмового домагання — державної самостійности України, узведе членів Сюзва розглянує ся з дня 1. липня 1918 р. Одначе з сим розвзають ся всі таборові організації полонених, які стояли в тім чи иній організації й звязи в Союзом, а їх чинности перебирають ліквідаційні комітети. Згідно з ліквідаційним планом всі культурні уладження в таборав полонених України й Німеччині й Австро-Угорщині, утворені заходами Сюзва та працею полонених, як бібліотеки, театри, друкарні, шкільні улаження і ин., будуть пережити ся на окуповані центральними державами українські землі, в міру zorganizовання там українського життя, і віддавати ся в розпорядження місцевих публичних інституцій або приватних організацій для відслідного використання. Табораві музеї, колекції фотографій та видані і ввазаті всі предмети музейної вартости будуть передані в власність Українського Національного Музею у Києві. Видання Сюзва можуть стати власністю видавничих організацій в члені і співробітників Сюзва, коли такі організації складають ся та будуть ядаті перейяти й переправити видавництва. Архиви й бібліотеки Сюзва в Відні, Берліні й Львові, а так само місцевої культурної вартости архівні табораві організації полонених, також знайдуть відслідне привіщення і кризачинне. Як довго ше перебувають тамі акде в полоні й як довго поволяють матеріальні засоби, буде продовжувати ся просвітна робота в таборав полонених під провадом таборавих комісій і під загальним доглядом ліквідаційних Сюзва та провадять ся видавництво „Вістник“ у Відні та по одній таборавій часиски кололицих: в Австрії — „Розвага“ (у Фрейштадті) й у Німеччині — „Вільне Слово“ (в Зальцверделі). По остаточній завершення ліквідації буде видане друком відомлення в політичній й видавничій діяльності Сюзва та роботи в таборав полонених за всі чотири роки його існування, а також викуп його грошових видатків і прибутків. — А. Жук, ліквідатор Сюзва ан зволєня України на Австро-Угорщину.

— Важне для Збірніщини. Для 14. с. р. має відбутися велике господарське акче в Збірнові, а в слідуючих днях урядове Кр. Тов. „Сільський Господар“ з дивісій курсу відбудови і воєнко-

адміністративних відкростий, який відбудеть ся в днях 15, 16 і 17 с. м. в Поморьях. З огляду на важке положење повіту дежить в інтересі кожного воєнно-оскодованого жити ся на пічу і кождий Кругок „Сільського Господаря“ по-

винен вилети своїх найпроворміших членів на сей курс для обучєня місцевих людоів з агендіми відбудови і воєнно-адміністративними відомостями. — Краєве Товариство Господарське „Сільський Господар“ у Львові.

Закон про українське підданство.

(УДТА.) Київ, 4. липня 1918

Принятій Редою Міністрів і затверджений гетьманом закон про громадянство Української Держави:

1) Під громадянством Української Держави розумієть ся така державна правова належність до неї людини, котра має собі права і обовязки українського громадянина.

2) Громадянину Української Держави забовязуєть ся бути одначасно громадянином або підданцем иншої держави.

3) Він політичній прага Української Держави, а в тім разунку скінче і пасивне право участі в виборчих публичко-правовій установах, а також прага державної і громадської служби належить тільки громадянам Української Держави, але на них же накладесть ся обовязок турбувати ся всіми силами про благо Української Держави, не жаючи для неї навіть свого життя.

Примітка: 1) Державні і громадські посади загордонні піддані можуть займати в тих установах, де це дозволить ся особливим законом.

Примітка: 2) До видання нового закону про службу законі російської держави про цю службу мають силу і в Українській Державі.

4) Всі російські піддані, котрі проживають на Україні підчас видання сього закону вважають ся громадянами Української Держави, а хто з них не хоче підлягти сій постанові, той повинен подати про се заяву місцевому старості на протязі місяця від дня оголошення сього закону на місцях для записі в особливий алфавіт відданств громадян загордонних держав.

Примітка: Особи, котрі не перейшли із російського підданства в громадянство Української Держави повинні одержати від сего уряду новітній документ про свою особу, а де сего повинні одержати від місцевого старости посвідчення на право проживання на Україні. Це посвідчення видають ся на строк не більш як на 6 місяців.

5) Хто наведив ся на території України хоч би він постійно проживав за її кордонами має законне право лічати ся українським громадянином при умові, ше він на протязі року після опубліковання сего закону подасть про те заяву.

6) Ті особи, котрі самі або їх батьми завжди проживали на Україні, але підчас видання сего закону архаються за кордонами, можуть вернути ся на протязі одного року від дня опубліковання сего закону в проханнннх про залічення їх громадянами Української Держави.

Примітка: В випадку пропуску строку зазначеного в сій статті проханннх про прийаття в українське громадянство належжж до розглянува, коли особа догже, ше впропуск зник не ше її причині.

7) Особи зазначені в статях 5 і 6 сього закону повинні свої проханннх про українське громадянство подавати в місцевостях сего проханннх найближчих представників українського уряду, котрі во розгляданню відвідних дова він видають ім посвідчення про українське громадянство одначасно позваджаючи про списки таких осіб уряд і сего базу і уряд держави, при котрій вони акрадаються. Не заборосять ся особам, котрі по деяких причинах не могли звернути ся до українського уряду загордонном, звернути се в відсліднийх проханннх в адміністративній відділ окружного суду на місці сего приїзду на Україну.

8) Інші особи придбувають право українського громадянства: А) народженням від громадян Української Держави; Б) браком загордонної відданки в українським громадянином; В) узяванням загордонного відданки до 17 років громадянином Української Держави; Г) натуралізацією.

9) Права громадянства через натуралізацію придбувають ся при умовах: А) коли особа правоспособна і дієспособна, Б) коли вона проживає на території України на протязі 3 років, В) коли вона має можливість отримувати себе сімю.

10) Крім того права громадянства (7 ст.) Української Держави можуть мати слідуючі особи: А) українська громадянки, котра зійшла зажив во загордонного підданця, як тільки брачній умови будуть зачинені; Б) народженні загордонним підданцем діти української громадянки, котрі залишили ся після зачинєня брачній умов при матері; В) загордонні підданці, котрі скінчили виму або середню школу на Україні й

де двох років після скінчення подали проханннх про прийаття їх в українське громадянство. Г) загордонні підданці, котрі мають особливі заслуги перед Українською Державою перевіченні в сій статті особи приймають ся до українського громадянства, як тільки оселять ся на Україні і зроблять заяву про свое бажання бути українськими підданцями.

11) Права громадянства придбані згідно 8 і 9 статті сего закону переходять і на дітей осіб, котрі стали громадянами як тільки діти не досягли 17 років.

12) Осби, котрі просять про прийаття їх до українського громадянства може бути відмовлено, як тільки є відомости про їх ганєбні дії, котрі кладуть ганьбу на їх професію.

13) Проханннх осіб про прийаття громадянства Української держави виключєне від зазначєних в статті 5 і 6 переходять ся до адміністративного відділу окружного суду на місці жительства проханннх. При проханннх загордонного підданця часовитого певу повинно бути прикладжене посвідчення про відбування або виволєня його від військєвої повинности. Суд по розгляданню проханннх чи задоволяє всім вимогам для прав громадянства робить постанову про визнання проханннх громадянином Української держави і після оголошення прохачєви вислєє кожно постанови належному губернійському старості.

14) Постанова суду по справам громадянства може бути обсаржена в генеральний суд в двохушєвій строк прохачєм або губернійським старостою. Строк прохачєви лічати ся з дня оголошення йому постанови суду в кєличній формі; губернійському старості з дня одержання в канцєларії копії постанови суду. Строки вєдуть ся в адміністративній суд, котрий зробить належну для обсарження постанову.

15) Як тільки губернійський старостою в призначєній строк не буде обсаржено постанову суду про прийаття громадянства — суд винєє записєлений особі посвідчення про його українське громадянство.

16) Всі прийятті українське громадянство в порядкух 7 і 13 ст. сего закона повинні принєсти присягу на вірність державі во прикладєнєву текстєви.

Примітка: Особи, котрі по перекопанню не визнають принєсти дєють урочисту обявку на засіданню адміністративного відділу окружного суду. Текст обявки такой же як і присяги в прєзискомє слєв „і присягаю“.

17) Права громадянства губить ся, як тільки громадянин Української держави приймає громадянство або підданство другої держави.

18) Кєжиний громадянин Української держави має право відмовити ся від громадянства України, але се відмовєння розрішєть се не рєшєтє 3 літнєсть пробування в українським громадянстві.

19) Хто без законного розрішєння приймає підданство другої держави, той наєжити до карє по 1 ч. ст. 325 улож. назав і йому заборосять поєреет на Україну.

20) Заява про бажання відмовити ся від українського громадянства подаєть ся в адміністративне відділення місцевого окружного суду; в сій заяві повинно бути зазначєно і підтверджєне документальннх громадянство або підданство до якої держави прохачє переходить.

Як тільки громадянин Української держави позиваєт відбувати військову службу то звєдєння від громадянства рєстрєшаєт се тільки після того, як він докаже документально, ше він відбув військову службу, або ше закону звєдєння ся від неї.

Вивєдєння від громадянства розрішєть ся тільки тим, за ким не лічєт ся ніяких не додатків во особистим вєлогам.

21) Хто відмовив ся від громадянства Української держави, той має право знов претенди про прийаття в громадянство не рєшєтє, як через 5 років з дня виключєня із громадянства.

Виятєком сего строку можуть бути зрєсєлені во розрішєнню рєди міністрів.

22) Закон про громадянство виданий 24. берєзня 1918 року відєйняєт ся.

Дєдєтєк до заавну про підданство.

Присєжє обявки: „Принєгаю бути завжди вірним Українській державі як своїй вітчизні, охорєняти інтерєси держави і воєна обявки“

